

lysninger om hans betydningsfulde Virksomhed i de mange Aar, han har været Forstander paa Skolen lige fra 1879 indtil nu, da han for kort Tid siden har maattet afstaa Skolen paa Grund af Svagelighed. Jeg vil gerne bringe den højtærede Kultusminister og det højtærede Finansudvalg en Tak for dette Forslag. Jeg ved, at den Anerkendelse, der herved ydes Niels Pedersen, vil blive hilst i alle Landbo- og Mejerikredse Landet over med Glæde, thi alle erkende den Betydning, Ladelund Landbrugs- og Mejeriskole har haft under hans Ledelse, og det gælder ikke mindst, hvad der angaar Mejerivæsenet. Desuden tillader jeg mig at tilføje, at det er ikke alene ved selve sin Ledelse af Skolen, han har vundet Anerkendelse i saa fuldt Maal, men han har ogsaa udenfor Skolen vundet megen Anerkendelse ved sin Beredvillighed til at yde Raad og Bistand til Løsning af de Spørgsmaal, der ere fremkomne vedrørende Landbruget, særlig Mejeridriften. Jeg vil derfor anbefale Forslaget paa det bedste.

Hans Nielsen: Under Nr. 103 paa Ændringsforslagslisten har den højtærede Kultusminister stillet Forslag om en Bevilling paa 7,400 Kr. til Statsskolen i Horsens. De 4,800 Kr. agtes anvendte til en ny Bygning og de 2,600 Kr. til Makamisering af Skolegaarden. Begge disse Bevillinger ere i meget høj Grad paatrængende nødvendige, og jeg vil derfor takke den højtærede Kultusminister, fordi han har stillet dette Forslag, og det højtærede Finansudvalg, fordi det har tiltraadt det. Der var oprindeligt ønsket en yderligere Tilbygning, som vilde have kostet et Par Tusinde Kr. mere. Det er ikke lykkedes at faa dette Krav gennemført denne Gang, men jeg haaber, at det næste Aar skal lykkes at komme saa vidt, som Skolen ønsker i den Henseende.

Lindø: I Betænkningen findes under Nr. 95 et Ændringsforslag om en aarlig Understøttelse til 4 Friskolelærere. Jeg vil bringe den højtærede Minister min Tak, fordi han har taget dette Forslag i Arv fra sin Forgænger, og jeg vil ogsaa takke det højtærede Finansudvalg, fordi det saa enigt har tiltraadt det. Jeg erkender den store Betydning, Friskolen har haft i vort Land, og det vilde være en Skam for vort Folk, om de Veteraner, de Mænd, der i sin Tid begyndte Arbejdet i Friskolen for at højne Skolens Gerning og Betydning uden at spørge om, hvilket økonomisk

Vederlag de vilde faa derfor, paa deres gamle Dage skulde være i økonomisk Nød. Jeg kan billige den ærede Ordførers Udtalelse om, at dette ikke skal være et Præcedens, saaledes at alle Friskolelærere i det lange Løb kunne vente en lignende Understøttelse af Staten. Det mener jeg heller ikke. Der er, som det ogsaa blev udtalt, oprettet en Understøttelseskasse, hvortil ogsaa Staten yder Tilskud, som de yngre Lærere maa melde sig ind i for derved at faa Hjælp til Selvhjælp. Men jeg kan ikke undlade at bemærke, at ud over disse 4 vil der af de gamle Veteraner i de første Aar komme adskillige til, som det ikke vil være retfærdigt ikke fra Rigsdagens Side at yde en lignende Anerkendelse. Jeg udtaler dette, for at der ikke herved skal være slaaet fast, at kun de 4 kunne komme til at nyde en saadan Understøttelse i Fremtiden.

Der er af det ærede Medlem fra Vraa (Grønborg) stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at de 3,000 Kr., som tidligere have været ydede til Kursus for yngre Højskolelærere, fremdeles skulle ydes. Jeg kan fuldt ud anbefale dette Forslag, og det glædede mig at høre den ærede Ordfører udtale, at han forventede, at der ved Konference mellem anden og tredie Behandling vilde fra Ministerens Side fremkomme et Forslag i den Retning. Men jeg vil dog bemærke, at jeg nærer nogen Betænkelighed ved, at Udvalget er enigt om at stryge det Forslag, som den højtærede Minister har stillet i Betænkningen under Nr. 117 om at oprette et Kursus for Højskolelærere, idet jeg erkender, at Højskoleforeningens Bestyrelse har Ret i den Betragtning, at der er Fare for, at vi i Fremtiden her i Landet skulle faa Højskoleforstandere og Højskolelærere, som ere mindre dygtige og mindre kvalificerede end de tidligere. Om man saa skal den Vej, at Staten yder dem Støtte til deres Uddannelse, eller om det skal ske ved privat Initiativ, derom kunne Meningerne være delte. Jeg er tilbøjelig til at gaa ud fra den Forudsætning, at enhver Uddannelse i Fremtiden mere og mere bør foregaa ved privat Initiativ, men jeg maa erkende, at vi endnu ikke ere komne den Vej. Paa Kultusministeriets Budget bibeholdes ikke alene de gamle Understøttelser paa de fleste Konti, men de forhøjes ogsaa, og saa længe et saadant Præcedens er til Stede, mener jeg, man skal være varlig med at forkaste et Forslag som det, den højtærede Minister har stillet. Hvorvidt det Beløb, der ifølge Forslaget skal anvendes, kunde være